

ISRAELUL SPIRITUAL

Liber de orice idee falsă asupra acestui obiect, să venim la întrebarea corespondentului nostru: „Există un Israel spiritual, care să ocupe locul Israelului trupesc? Și dacă e așa, pentru ce nu pot găsi mai multe dovezi sau referiri în Scriptură pentru acest lucru?”

Noi răspundem: Există un Israel spiritual; dar acesta nu a luat locul Israelului trupesc. Speranțele sale sunt spirituale, nu pământești; ele se bazează pe promisiunile cerești sau spirituale și nu pe promisiuni pământești, de aceea sunt numite de scriitorul inspirat „făgăduințe mai bune”. Israelul spiritual niciodată n-a dorit și nu dorește să ocupe locul Israelului trupesc. Din contră, el se bucură că, deși Israelul trupesc în decursul celor 19 secole trecute a fost tratat ca dușman al lui Dumnezeu și spre favoarea Israelului spiritual a fost orbit, totuși acum vine timpul, când el prin mila, care-i împărtășită Israelului spiritual, va fi de asemenea mântuit și ca sămânță naturală a lui Avraam, va moșteni cele mai mari binecuvântări pământești, la timpul când Israelul spiritual va fi înălțat cu Cristos Isus, capul său, la mărirea cerească. — Romani 11:25-30.

Unii, care recunosc că Cristos și Biserica Sa „Corpul Său” sau „Mireasa Sa”, formează adevărata sămânță a făgăduinței (Galateni 3:16-29), sunt orbi față de faptul, că există și o „sămânță” pământească, care prin Cristos va moșteni bunuri pământești ale favorii divine și va fi folosită la binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ — ca reprezentanți pământești ai seminției spirituale. În decursul acestei Vârste Evanghelice Biserica „aleasă” formează sămânța, deoarece ea va fi unită ca Mireasă și moștenitoare cu Isus Cristos. În decursul Vârstei viitoare ocazia milei va fi împărtășită Israelului trupesc, de a fi copiii întâi născuți ai lui Cristos, care ca „omul Isus Cristos” și-a dat viața omenească ca preț de răscumpărare pentru ei și pentru întreg neamul lui Adam, pentru ca în timpul de restatornicire, pe baza Noului Legământ, toți să poată câștiga viața veșnică.

Prin aceasta recunoaștem cea mai bună bază că, numele Israel, apostolii inspirați, nu l-au transmis cu totul asupra Israelului spiritual, ci mai târziu el va fi împărtășit și de sămânța naturală sau pământească. Cu toate acestea noi aflăm, ceea ce din punctul nostru de vedere spiritual se poate aștepta, adică referirea, că Biserica Evanghelică reprezintă Israelul spiritual, care primește binecuvântări care Israelului trupesc niciodată nu i-au fost împărtășite, dar căruia i s-a oferit prima ocazie de a le câștiga și din cauza necredinței și lipsei de consacrare nu le-a putut primi. — Vezi Romani 11:7; 9:31-32.

El descrie relația noastră cu promisiunile sub ilustrația măslinului a cărui ramuri naturale au fost tăiate și în care au fost altoite ramurile sălbatice ale măslinului și ale cărui ramuri naturale pot fi mai târziu realtoite. Biserica Evanghelică ca ramurile altoite se împărtășește de toată grăsimea și bogăția rădăcinii — promisiunea avraamică. Evident că aceste ramuri altoite constituie Israelul spiritual. Ca exemplu, apostolul amintește (1 Corinteni 10:18) obiceiurile evreilor și-i numește „Israelul după trup”, ceea ce dă de înțeles că există și un Israel spiritual „mai cu seamă de aceea pentru că el, ca și în locul acesta, face o deosebire între obiceiurile lor și obiceiurile noastre mai înalte și spirituale și între Legământul Legii lui Israel și mijlocitorul lui Israel, Moise, care punea vălul pe fața sa pentru a ascunde slava. Apostolul arată că aceia care aparțin numai Israelului natural, sunt încă împiedicați de a vedea mai mult decât vălul, exteriorul sau ceremonia, pe când noi (Israelul spiritual) vedem cu fața descoperită slava Domnului și vom fi schimbați în aceeași slavă ca moștenitori ai Săi. Afară de aceasta, apostolul explică că acest văl va fi luat la o parte de pe ochii Israelului natural, când ei se vor întoarce la Domnul, după ce Israelul spiritual va fi ales și schimbat în slavă. Apostolul se referă din nou în Galateni 6:16 la Israelul spiritual, când vorbește despre „Israelul lui Dumnezeu”. În Efeseni 2:12-13, referindu-se la sfinți în timpul când erau încă păgâni, scrie: „în timpul acela erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini ... dar acum ... ați fost apropiați prin sângele lui Hristos”. Asta înseamnă, că prin mila lui Dumnezeu peretele despărțitor este înlăturat și că noile creaturi în Cristos sunt părtașe la acele binecuvântări spirituale și privilegii, care în primul rând au fost oferite Israelului natural. De fapt aceasta este arătat clar, prin același scriitor, că noi am primit cea mai minunată parte a binecuvântărilor, care întâi au fost oferite Israelului natural. — Romani 11:17-24.

De altfel, nu avem noi pe o treaptă mai înaltă sau spirituală tot ce Israelul natural a avut vreodată? Ei au venit în legătură cu Dumnezeu printr-un legământ sub Legământul Legii stropit sau sigilat cu sângele animalelor: Noi venim în legătură cu Dumnezeu prin Noul Legământ care este sigilat cu sângele scump a lui Cristos. Ei au avut un mijlocitor între Dumnezeu și ei — pe Moise: Noi avem un mai bun „mijlocitor între Dumnezeu și oameni — pe omul Isus Cristos, care s-a dat pe Sine ca preț de răscumpărare pentru toți”. Ei au avut pentru păcate jertfe tipice: Noi avem „jertfele mai bune” — adevăratele jertfe pentru păcat pline de efect. Ei

au avut o preoțime sub conducerea unui mare Preot și locuri sfinte, făcute de mâini, cu perdele, sfeșnic, masă cu pâini, altarul de aur pentru tămâie și chivotul mărturiei: Noi avem realitățile, care sunt tipificate prin aceleași lucruri; pentru că realitatea, plinitatea, este Cristos (Cap și trup), antitipul „Israel al lui Dumnezeu”. „Preoțimea Împărătească”, sămânța făgăduită a lui Avraam, Isac și Iacov. Noi am putea înmulți astfel de dovezi, care indentifică pe Biserica adevărată cu Israelul mai înalt sau spiritual, totuși credem că acestea sunt destule. Cine are ureche să audă!

T. V. Ianuarie 1897.